

УДК 378.147:37.018.1(510)

© Кежань Се, 2025.

<https://orcid.org/0000-0002-6871-4005>

<https://doi.org/10.34142/23128046.2025.58.14>

Се Кежань

МЕТОДИ ОРГАНІЗАЦІЇ ПЕДАГОГІЧНОГО ПАРТНЕРСТВА ВИКЛАДАЧІВ І СТУДЕНТІВ МУЗИЧНИХ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ У ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ КНР

Актуальність дослідження зумовлена потребою оновлення системи вищої музичної освіти відповідно до вимог існуючого культурно-освітнього простору. Сучасні умови вимагають ефективної взаємодії викладачів і студентів, заснованої на партнерстві, діалозі та співтворчості. Такий підхід сприяє розвитку креативності, професійної самостійності та комунікативних умінь майбутніх музикантів і педагогів. Вивчення досвіду Китаю, де гармонійно поєднано як національні традиції, так і інноваційні методи, дає змогу визначити ефективні моделі педагогічного партнерства викладачів і студентів музичних спеціальностей і адаптувати їх до українського контексту.

Мета статті – узагальнити та схарактеризувати методи організації педагогічного партнерства викладачів і студентів музичних спеціальностей у закладах вищої освіти КНР з урахуванням сучасних освітніх реформ і практик китайських музичних консерваторій та університетів з метою їх творчого впровадження в систему вищої освіти України.

Застосовано загальнонаукові методи (аналіз, синтез, порівняння, зіставлення та узагальнення), проблемно-цільовий, прогностичний метод та емпіричний методи дослідження.

З'ясовано, що підготовка студентів музичних спеціальностей у закладах вищої освіти Китайської Народної Республіки здійснюється на основі нормативних актів, що визначають принципи, зміст і якість мистецької освіти. Навчання студентів музичних спеціальностей у КНР здійснюється у трьох типах навчальних закладів: в музичних консерваторіях педагогічних університетах та на музичних відділеннях класичних університетів.

Доведено, що організація педагогічного партнерства викладачів і студентів музичних спеціальностей – це цілеспрямований процес створення освітнього середовища, в якому викладач і студент виступають рівноправними учасниками творчо-навчальної діяльності.

На основі проведеного аналізу визначено і схарактеризовано провідні методи організації педагогічного партнерства у вищій музичній освіті: пояснювально-ілюстративні та репродуктивні методи, метод проблемного викладу, метод моделювання навчальних ситуацій, метод колегіального аналізу

творчих робіт, метод спільного творення мистецьких проєктів (*art co-creation*), інтеграція сучасних цифрових технологій і музичних платформ.

Ключові слова: педагогічне партнерство, організація, викладач, студент, музичні спеціальності, заклад вищої освіти, Китайська Народна Республіка, метод, цифрові технології.

Xie Keran. Methods of organization of pedagogical partnership between teachers and students of music specialties in higher education institutions of the People's Republic of China.

The relevance of the research is caused by the necessity to modernize the system of higher music education in accordance with the requirements of the contemporary cultural and educational environment. Modern conditions call for effective interaction between teachers and students, based on partnership, dialogue, and co-creation. This approach contributes to the development of creativity, professional independence, and communication skills of future musicians and music teachers. The study of China's experience, where national traditions are harmoniously combined with innovative methods, makes it possible to identify effective models of pedagogical partnership between teachers and students of music specialties and to adapt them to the Ukrainian context.

The aim of the article is to generalize and characterize the methods of organizing pedagogical partnership between teachers and students of music specialties in higher education institutions of the People's Republic of China, taking into account modern educational reforms and practices of Chinese music conservatories and universities, with the aim of their adaptation and creative implementation in the system of higher education of Ukraine.

The research methods include general scientific methods (analysis, synthesis, comparison, contrast, and generalization), as well as problem-oriented, prognostic, and empirical methods.

It was found out that the training of students of music specialties in higher education institutions of the People's Republic of China is carried out on the basis of regulatory acts that determine the principles, content, and quality of music education. Music education in China is provided in three main types of higher education institutions: music conservatories, pedagogical universities, and departments of music within classical universities.

The study proves that the organization of pedagogical partnership between teachers and students of music specialties is a purposeful process of creating an educational environment in which both teachers and students act as equal participants in creative and learning activities.

Based on the conducted analysis, the main methods of organizing pedagogical partnership in higher music education institutions were identified and characterized. They include: explanatory-illustrative and reproductive methods, problem-based teaching method, modelling, peer review method, art co-creation, and the integration of modern digital technologies and music platforms.

Keywords: *pedagogical partnership, organization, teacher, student, music specialties, higher education institution, People's Republic of China, method, digital technologies.*

Вступ. Музичне мистецтво є унікальною формою духовної культури, у якій відображається історична пам'ять, емоційний досвід і ціннісні орієнтири людства. Вища музична освіта відіграє ключову роль у збереженні й розвитку національної та світової культурної спадщини, у формуванні творчої особистості музиканта, здатного до самовираження та інтерпретації художніх ідей. У сучасних соціокультурних умовах, коли посилюється потреба суспільства у високорозвиненому духовному житті, особливої ваги набуває підготовка фахівців, які поєднують професіоналізм, креативність і здатність до міжособистісної взаємодії у мистецькому просторі.

Динамічні зміни освітнього середовища, поява нових цифрових інструментів і розширення можливостей для творчої співпраці зумовлюють необхідність перегляду традиційних підходів до організації навчального процесу у мистецьких закладах. Пошук ефективних форм педагогічної взаємодії між викладачами та студентами стає одним із визначальних чинників модернізації вищої музичної освіти. Саме педагогічне партнерство, засноване на довірі, взаємній відповідальності, діалозі та спільному створенні художнього продукту, забезпечує нову якість навчального процесу, сприяючи розвитку самостійності та професійної рефлексії майбутніх виконавців, науковців і викладачів.

На особливу увагу заслуговує досвід Китайської Народної Республіки, де вища музична школа поєднує традиції національної естетики з європейськими освітніми моделями та сучасними інноваційними практиками. Дослідження китайських методів організації педагогічного партнерства дає змогу виявити ефективні моделі співпраці викладачів і студентів, що ґрунтуються на організації студійної роботи, колективному музикуванні, наставництві та інтеграції цифрових технологій у творчий процес.

Отже, актуальність теми визначається потребою наукового осмислення методів організації педагогічного партнерства викладачів і студентів у вищій музичній освіті Китаю з метою їх адаптації до українського освітнього контексту, що сприятиме оновленню форм мистецької підготовки та підвищенню якості професійної музично-педагогічної освіти.

Проведений науковий аналіз свідчить про те що вивчення теоретичних і практичних методів організації педагогічного партнерства викладачів і студентів музичних спеціальностей здійснювалося в різних аспектах, зокрема: розвиток і реформування національної музичної освіти КНР (М. Антошко,

В. Желанова, Хо Вай-Чунг, Фань Чженьсюань, Лю Яоцзя, Яцзін Чжоу, Ху Ян); організація професійної підготовки майбутніх музикантів і педагогів у закладах вищої освіти КНР (Юань Янь, Хуйцзюнь Хе, Лю Шуан, Ван Юй, Ван Янь, Ань Чжоу, Сун Сяофань); дослідження методологічних засад організації педагогічного партнерства викладачів і студентів закладів вищої освіти (Г. Голос, Т. Ситник, О. Тадеуш, В. Тушева, Н. Ясінська, Й. Лян, Хао Юйці, Юкі Хао та інші).

Отже, питання організації педагогічного партнерства у вищій музичній освіті має глибокі теоретичні та практичні напрацювання, однак і сьогодні воно залишається одним із провідних напрямів модернізації освітнього процесу в мистецьких закладах. Пошук ефективних методів взаємодії викладачів і студентів набуває особливого значення в умовах реформування системи музичної освіти Китаю, упровадження інноваційних технологій навчання, інтеграції традиційних культурних цінностей із сучасними педагогічними моделями. Саме педагогічне партнерство розглядається як дієвий механізм підвищення якості підготовки музикантів, розвитку їхньої творчої активності, професійної самостійності та здатності до спільного художнього творення у сучасному освітньому середовищі.

Мета та завдання. Узагальнити та схарактеризувати методи організації педагогічного партнерства викладачів і студентів музичних спеціальностей у закладах вищої освіти КНР з урахуванням сучасних освітніх реформ і практик китайських музичних консерваторій та університетів з метою їх творчого впровадження в систему вищої освіти України.

Методи дослідження. У процесі роботи застосовано загальнонаукові методи: аналіз, синтез, порівняння, зіставлення та узагальнення, що дало змогу опрацювати науково-методичні джерела, присвячені проблемі організації педагогічного партнерства викладачів і студентів, а також нормативно-правові акти й інформаційні матеріали офіційних сайтів консерваторій та університетів Китаю; проблемно-цільовий метод, який забезпечив виявлення основних методів реалізації партнерської взаємодії між викладачами й студентами музичних спеціальностей у закладах вищої освіти КНР; прогностичний метод - для визначення перспектив і шляхів творчого використання позитивного досвіду використання методів організації педагогічного партнерства викладачів і студентів у системі вищої музичної освіти України. Крім того, у процесі роботи використовувалися емпіричні методи, серед яких – особисті спостереження автора за освітнім процесом і практикою взаємодії викладачів та студентів у музичних ЗВО Китаю, бесіди й інтерв'ю з учасниками навчального процесу, а також узагальнення власного професійного досвіду, набутого під час роботи у сфері вищої музичної освіти КНР.

Результати. Підготовка студентів музичних спеціальностей у закладах вищої освіти Китайської Народної Республіки здійснюється на основі нормативних актів, що визначають принципи, зміст і якість мистецької освіти. До основних належать Закон КНР «Про освіту» (1995 р., із оновленнями 2015 та 2021 рр.) (Education Law of the People's Republic of China, 1995/2021) та Закон КНР «Про вищу освіту» (1998 р., із поправками 2018 р.) (Higher Education Law of the People's Republic of China, 1998/2018), які утворюють гуманістичний характер навчання та регламентують структуру й управління освітнім процесом.

У Концепції модернізації освіти КНР до 2035 року (Education Modernization 2035, 2019) підкреслюється важливість інновацій, цифровізації та партнерських відносин між учасниками навчання. Ці положення конкретизують державні стандарти підготовки бакалаврів зі спеціальності «Музичне мистецтво» та стандарт якості викладання напряму «Музика і танець», які встановлюють основні компетентності та критерії оцінювання результатів навчання. Додатково державні навчальні програми і керівництво з викладання курсів музикознавства та педагогіки визначають зміст дисциплін, методи роботи й підходи до оцінювання професійних досягнень здобувачів.

Як свідчить проведене дослідження, навчання студентів музичних спеціальностей у КНР здійснюється у трьох типах навчальних закладів: в музичних консерваторіях (Центральна музична консерваторія, Шанхайська музична консерваторія, Уханьська музична консерваторія та інші), педагогічних університетах (Пекінський педагогічний університет, Ляонінський педагогічний університет, Ханчжоуський педагогічному університеті) та на музичних відділеннях класичних університетів (Китайський університет Гонконгу, Нанкінський університет, Сяменьський університет).

У сучасній китайській педагогічній думці поняття «*师生伙伴关系*» (*shīshēng huǒbàn guānxì* – партнерські відносини між викладачем і студентом) поступово набуває провідного значення в контексті реформування системи вищої освіти, зорієнтованої на гуманізацію, діалогічність і спільну творчість у навчанні. Китайські науковці визначають педагогічне партнерство як форму рівноправної, взаємозбагачувальної взаємодії, у межах якої обидві сторони спільно формують освітній і культурний простір, заснований на довірі та співпраці.

На думку Хуан Лін, партнерська модель спільного навчання і викладання є студентоцентрованою системою, що ґрунтується на діалозі, взаємній активності та спрямована на підвищення результативності навчального процесу (黃琳, 2024). Ай Шиген розглядає взаємини викладача й студента не як

ієрархічну структуру, а як симбіотичну взаємодію, побудовану на рівноправності, взаємозалежності та спільному професійному розвитку (艾诗根, 2017). У свою чергу, Ху Хунву акцентує, що партнерство у навчанні має на меті спільне зростання та взаємовиграш, коли кожен учасник освітнього процесу виступає активним суб'єктом співтворчості (胡洪武, 2021). Ван Сяофан підкреслює відкритий характер партнерських відносин, які реалізуються у рамках освітньої спільноти, відкритої до діалогу, інклюзивності та різних педагогічних практик (王晓芳, 2015).

Отже, у сучасній китайській педагогіці педагогічне партнерство трактується як інноваційна модель взаємодії у вищій освіті, що змінює традиційне уявлення про ролі викладача і студента. Воно базується на принципах співробітництва, взаємної довіри, комунікації та творчої відповідальності, створюючи умови для професійного і особистісного зростання обох сторін.

Організація педагогічного партнерства викладачів і студентів музичних спеціальностей – це цілеспрямований процес створення освітнього середовища, в якому викладач і студент виступають рівноправними учасниками творчо-навчальної діяльності. Зазначений процес передбачає спільне планування, реалізацію та рефлексію музично-педагогічного досвіду, засновану на співпраці, діалозі, взаємній підтримці та колективному досягненні художньо-професійних результатів. Така організація сприяє розвитку креативності, виконавської самостійності, комунікативної компетентності майбутніх музикантів та педагогів.

У процесі науково-педагогічного пошуку з'ясовано, що в системі вищої музичної освіти КНР широкого використання набули *пояснювально-ілюстративні методи* навчання, які сприяють розвитку активної взаємодії між викладачами та студентами, стимулюють аналітичне мислення, естетичний смак та професійну рефлексію. Ці методи поєднують традиційний інформативний виклад з елементами співтворчості та діалогу, що є основою педагогічного партнерства.

Одним із дієвих методів є метод демонстрації музичних зразків та концертних ситуацій, під час якого викладач і студенти спільно аналізують музичні твори, виступи або фрагменти концертів. Це дозволяє сформувати культуру діалогу, критичне мислення та навички оцінки музичних подій як частини соціокультурного контексту.

Також застосовується метод відкритих лекцій, де викладачі не лише демонструють музичні інтерпретації, а й активно запрошують студентів до

обговорення вибору динаміки, артикуляції та сценічної поведінки, що трансформує традиційне навчання в діалоговий простір партнерства.

У багатьох навчальних закладах застосовують пояснення, котре відбувається в мультимедійному форматі, де викладачі демонструють відеозаписи концертів та проводять інтерв'ю з виконавцями, після чого організують зі студентами обговорення художніх принципів та прийомів інтерпретації.

Проведене дослідження показало, що ключову роль у розвитку партнерських відносин між викладачами і студентами музичних спеціальностей у вищих навчальних закладах КНР відіграють *репродуктивні методи* навчання. Ці методи орієнтовані на усвідомлене засвоєння та відтворення музичних творів, виконавських прийомів та технік, що є основою професійної підготовки. Вони поєднують традиційну академічну дисципліну з активною участю студентів у навчальному процесі, сприяючи формуванню культури співпраці, відповідальності та взаємної довіри.

Одним з основних проявів репродуктивних методів є читання, аналіз, інтерпретація музичних і теоретичних текстів. Студенти активно обговорюють наукові статті, рецензії та музичні есе під керівництвом викладача, що дозволяє не тільки відтворювати зміст, а й порівнювати різні підходи, висловлювати особисту думку та аргументувати її у контексті власної виконавської чи педагогічної практики. Такий підхід сприяє розвитку інтелектуальної взаємодії та формуванню академічної культури, заснованої на взаємній повазі і діалозі.

У ході науково-педагогічного дослідження доведено, що у підготовці студентів музичних спеціальностей у ЗВО Китаю використовують *метод проблемного викладу матеріалу*. Цей метод спрямований на розвиток критичного мислення, творчого підходу до інтерпретації музичних творів, а також уміння аналізувати професійні ситуації та приймати рішення під час колективної художньої взаємодії. Проблемний підхід створює умови для формування партнерських відносин між викладачами і студентами, перетворюючи навчальний процес на спільний пошук вирішення мистецьких і педагогічних завдань.

Викладачі не пропонують готових рішень, а формулюють проблеми, з якими студенти мають працювати. Наприклад, завдання можуть стосуватися передачі емоційної глибини твору через нові техніки звучання або адаптації класичних творів до нових сценічних форм. Студенти спільно з викладачем розробляють варіанти рішень, аргументують їх і перевіряють на практиці.

Застосування методів проблемного викладу також включає моделювання реальних професійних ситуацій, де студенти аналізують труднощі при проведенні репетицій, наприклад, ритмічну злагодженість у ансамблі. Їхнє

завдання – знайти причини проблеми, розробити план корекції та реалізувати його в процесі спільного виконання. Після цього викладачі та студенти аналізують ефективність прийнятих рішень, що сприяє розвитку комунікаційних навичок і партнерських відносин у навчанні.

Таким чином, метод проблемного викладу в музичних закладах Китаю сприяє переходу до дослідницько-творчого підходу в освіті, де викладачі та студенти разом вирішують складні педагогічні, інтерпретаційні та професійні завдання. Це розвиває рефлексію, естетичну чутливість, креативність і відповідальність за спільний результат – важливі компоненти педагогічного партнерства у музичній освіті.

Проведений науково-педагогічний аналіз показав, що в консерваторіях та університетах Китаю активно використовуються інтерактивні методи навчання, які стимулюють діалогічну взаємодію між викладачами і студентами.

У сучасній музичній освіті КНР важливе місце займає і *метод моделювання навчальних ситуацій*, який полягає у створенні умов, максимально наближених до реальної професійної практики. Під час занять студенти виконують різні ролі, наприклад, викладача, виконавця, диригента чи критика, а викладач виступає як модератор навчального процесу. Такий підхід дозволяє студентам освоювати різні аспекти професійної діяльності, формуючи навички комунікації, педагогічної рефлексії та здатність до партнерської взаємодії у музичному навчанні. Студенти поступово опановують ролі різних учасників освітнього процесу, проводять пробні уроки, після чого разом з викладачем аналізують результати. Це сприяє розвитку здатності до колегіального аналізу та вдосконалення професійних компетентностей у музично-освітньому контексті.

Установлено, що важливу роль у формуванні партнерських відносин між викладачами і студентами відіграє *метод колегіального аналізу творчих робіт*. Цей метод передбачає взаємооцінювання результатів навчальної чи творчої діяльності студентами, обговорення сильних і слабких сторін виконання, а також вироблення рекомендацій щодо вдосконалення. Викладачі виступають модераторами процесу, сприяючи конструктивному діалогу і забезпечуючи розвиток критичного мислення у здобувачів. Таке спільне обговорення дає змогу учасникам навчання працювати в умовах партнерської взаємодії, де викладач і студент є рівноправними учасниками процесу рефлексії та творчого пошуку. Студенти, аналізуючи роботи своїх колег, дискутують з приводу художньої виразності та доцільності вибору рішень, а викладач допомагає направити дискусію на правильний шлях. Такий підхід сприяє розвитку професійних критеріїв оцінки, а також стимулює творчу інтерпретацію та вдосконалення виконавських навичок у партнерському контексті.

Метод спільного творення мистецьких проєктів є сучасною педагогічною стратегією, яка втілює принципи партнерської взаємодії між викладачами та студентами у процесі музичного навчання. Зазначений метод передбачає рівноправну участь обох сторін на всіх етапах творчого процесу – від генерації ідеї до її виконання і навіть звукозапису. Протягом роботи над творчим завданням студенти мають можливість обговорювати ідеї, експериментувати з музичними образами та формами виразності. Викладач надає необхідну технічну допомогу, виступаючи як консультант і наставник, при цьому заохочуючи ініціативу студентів. Така форма співпраці сприяє не лише кращому засвоєнню музичного матеріалу, а й розвитку соціальних навичок – комунікації, командної роботи і вирішення проблем у процесі колективної творчості.

Метод спільного творення мистецьких проєктів також сприяє зміцненню педагогічного партнерства викладачів і студентів музичних спеціальностей, адже він ґрунтується на взаємоповазі і спільному прагненні до досягнення художньої досконалості. Викладачі і студенти активно взаємодіють, обмінюються ідеями і вдосконалюють свої професійні навички через співтворчість.

Такий підхід сприяє розвитку художньої культури, ключових професійних та міжособистісних компетентностей, що відповідають вимогам сучасної музичної освіти.

Обговорення. Організація педагогічного партнерства викладачів і студентів музичних спеціальностей у закладах вищої освіти КНР спрямована на підвищення ефективності освітнього процесу, розвиток творчої самостійності здобувачів освіти та формування рівноправної взаємодії у спільній художньо-педагогічній діяльності. Така взаємодія поєднує традиційні й сучасні методи навчання, що забезпечують баланс між академічною дисципліною, свободою творчості та цифровими можливостями сучасної освіти.

Викладач у цій системі виступає не лише носієм знань, а й модератором творчого процесу, який підтримує діалог і співпрацю зі студентами. Водночас активність та ініціативність самих студентів є обов'язковою умовою ефективного партнерства, оскільки саме через спільне виконання творчих завдань, аналіз і взаємооцінювання формується культура професійної взаємодії.

Пояснювально-ілюстративні та репродуктивні методи сприяють засвоєнню знань і виконавських навичок, формують аналітичне мислення та естетичний смак. Методи проблемного викладу і моделювання навчальних ситуацій стимулюють творчу активність, розвиток рефлексії та вміння приймати педагогічні рішення у професійних умовах. Важливу роль відіграють колегіальний аналіз творчих робіт і метод спільного творення мистецьких

проектів, які сприяють розвитку довіри, ініціативності та колективної відповідальності.

Інтеграція сучасних цифрових технологій і музичних платформ розширює можливості партнерської взаємодії, підтримуючи спільну роботу викладачів і студентів у змішаному чи дистанційному форматах. Це сприяє формуванню цифрової культури, комунікативних і технічних навичок, необхідних сучасному музиканту-педагогу.

Отже, система педагогічного партнерства у вищій музичній освіті Китаю поєднує різні методи і форми роботи, що забезпечують єдність теоретичної, практичної й творчої підготовки. Такий підхід формує професійно зрілу, креативну особистість музиканта і педагога, здатного до ефективної співпраці у сучасному мистецько-освітньому середовищі.

Висновки. У статті розкрито організацію педагогічного партнерства викладачів і студентів музичних спеціальностей у закладах вищої освіти КНР як цілісну систему взаємодії, що базується на гуманістичних, культурологічних і компетентнісних засадах сучасної освіти. Визначено, що підготовка студентів музичних спеціальностей у Китаї здійснюється відповідно до чинної нормативно-правової бази, яка регламентує зміст і якість музично-педагогічної освіти.

Визначено, що організація педагогічного партнерства викладачів і студентів музичних спеціальностей – це процес побудови освітнього середовища, в якому викладач і студент є рівноправними учасниками спільної творчої діяльності. Така взаємодія ґрунтується на співпраці, діалозі та взаємній підтримці, передбачає спільне планування, виконання й аналіз результатів навчання. Партнерська модель сприяє розвитку креативності, професійної самостійності, комунікативних умінь і відповідальності майбутніх музикантів і педагогів.

На основі проведеного аналізу окреслено провідні методи організації педагогічного партнерства у вищій музичній освіті КНР. До них належать: пояснювально-ілюстративні та репродуктивні методи, метод проблемного викладу, метод моделювання навчальних ситуацій, метод колегіального аналізу творчих робіт, метод спільного творення мистецьких проєктів (art co-creation), інтеграція сучасних цифрових технологій і музичних платформ.

Узагальнено, що ефективність педагогічного партнерства у вищій музичній освіті Китаю забезпечується поєднанням традиційних академічних підходів із сучасними інноваційними методами, цифровими засобами та студентоцентрикованими формами навчання. Такий підхід сприяє формуванню цілісної професійної особистості музиканта, здатного до творчої взаємодії, рефлексії та співробітництва в мистецькому середовищі.

Здійснене дослідження не вичерпує всіх аспектів означеної проблеми. Перспективним напрямом подальших наукових пошуків є вивчення можливостей адаптації китайського досвіду організації педагогічного партнерства до української системи мистецької освіти, розроблення методичних рекомендацій щодо впровадження інноваційних форм співпраці викладачів і здобувачів музичних спеціальностей.

ЛІТЕРАТУРА:

- China's education modernisation plan towards 2035. URL: https://www.education.gov.au/download/12107/chinas-education-modernisation-plan-towards-2035/22964/document/pdf?utm_source
- Education Law of the People's Republic of China. http://en.moe.gov.cn/Resources/Laws_and_Policies/201506/t20150626_191385.html
- Higher Education Law of the People's Republic of China. Adopted 1998 (with amendments up to 2018). URL: <http://www.moe.gov.cn>
- 艾诗根. 走出轮回：共生环境下的师生关系. 教育科学. 2017年10月. 第33卷第5期. URL: https://www.sinoss.net/uploadfile/2018/1128/20181128103100133.pdf?utm_source
- 胡洪武. 师生发展共同体：破解研究生导学矛盾新路径. 研究生教育研究. 2021. № 1. URL: <https://html.rhhz.net/yjyjjyj/html/20210407.htm>
- 黄琳. 高等教育中师生合作教学模式的探索与实践教育进展. 2024. 14(11). 1355–1361. URL: <https://doi.org/10.12677/ae.2024.14112211>
- 王晓芳. 从共同体到伙伴关系：教师学习情境和方式的扩展与变革. 教师教育学报. 2015. № 3. URL: <https://xbjk.ecnu.edu.cn/CN/html/201503006.htm>

REFERENCES:

- China's education modernisation plan towards 2035. URL: https://www.education.gov.au/download/12107/chinas-education-modernisation-plan-towards-2035/22964/document/pdf?utm_source [in English].
- Education Law of the People's Republic of China. http://en.moe.gov.cn/Resources/Laws_and_Policies/201506/t20150626_191385.html [in English].
- Higher Education Law of the People's Republic of China. Adopted 1998 (with amendments up to 2018). URL: <http://www.moe.gov.cn> [in English].
- 艾诗根 (2017). 走出轮回：共生环境下的师生关系. 教育科学 [Breaking the cycle: Teacher–student relations in a co-existing environment]. 年 10 月. 第 33 卷第 5 期. URL: https://www.sinoss.net/uploadfile/2018/1128/20181128103100133.pdf?utm_source [in Chinese].
- 胡洪武 (2021). 师生发展共同体：破解研究生导学矛盾新路径. 研究生教育研究 [Teacher–student development community: New ways to resolve contradictions in graduate student guidance]. № 1. URL: <https://html.rhhz.net/yjyjjyj/html/20210407.htm> [in Chinese].
- 黄琳 (2024). 高等教育中师生合作教学模式的探索与实践教育进展 [Exploration and practice of teacher–student cooperative teaching mode in higher education]. 14(11). 1355–1361. URL: <https://doi.org/10.12677/ae.2024.14112211> [in Chinese].
- 王晓芳 (2015). 从共同体到伙伴关系：教师学习情境和方式的扩展与变革. 教师教育学报 [From community to partnership: Expansion and transformation of teacher learning contexts and methods]. № 3. URL: <https://xbjk.ecnu.edu.cn/CN/html/201503006.htm> [in Chinese].

Інформація про автора:

Се Кежань:

ORCID: <http://orcid.org/0000-0002-6871-4005>
здобувач третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти кафедри освітології та інноваційної педагогіки, Харківський національний педагогічний університет імені Г. С. Сковороди, вул. Алчевських, 29, м. Харків, Україна, 61002
e-mail: 13811342890@163.com

Information about the author:

Xie, Keran:

ORCID: <http://orcid.org/0000-0002-6871-4005>, applicant for the third (educational and scientific) level of higher education at the Department of Educology and Innovative Pedagogy, H. S. Skovoroda Kharkiv National Pedagogical University, Alchevskykh Str. 29, Kharkiv, Ukraine 61002
e-mail: 13811342890@163.com

Цитуйте цю статтю як: Се Кежань *Методи організації педагогічного партнерства викладачів і студентів музичних спеціальностей у закладах вищої освіти КНР. Теорія та методика навчання та виховання. 2025. № 58. С. 164-175.*

DOI: <https://doi.org/10.34142/23128046.2025.58.14>

Дата надходження статті до редакції: 12.04.2025

Стаття прийнята до друку: 24.04.2025